

SHIH TZU

DOMARKOMPENDIUM

Framtaget inför domarkonferensen 2021

Innehållsförteckning

Om SST	3
Historik	4
Avelsarbete - utdrag från RAS	9
Rasstandard med kommentarer	11
Bakgrund/Ändamål	11
Helhetsintryck	11
Viktiga måttförhållanden	12
Uppförande/Karaktär	12
Huvud	13
Stop	14
Nostryffel	14
Nosparti	14
Läppar	14
Käkar/tänder	14
Ögon	15
Öron	15
Hals	16
Överlinje	16
Ländparti	16
Bröstkorg	16
Svans	17
Skulderblad	17
Underarm	18
Framtassar	18
Bakställ	18
Rörelser	19
Päls	20
Färg	21
Storlek och vikt	22
SRD	23

Vi som har sammanställt detta domarkompendie är:
Hans Almgren, Kathleen Berggren, Nils-Olof Bratt och Annalena Andersson
Stort tack till alla som har bidragit med bilder.
Layout av Jessica Bolander, tryckt hos RN-Offset AB.

Specialklubben för Shih Tzu – SST – bildades 1969 och har således drygt 50 år på nacken.

Vi är en rikstäckande förening som finns representerade från norr till söder och klubben är förnärvande indelad i 8 kretsar. Vårt mål är att dessa kretsar ska ha egna kretsledningar som har egen verksamhet för att kunna nå ut till så många medlemmar och shih tzuägare som möjligt i landet.

Vi ger ut vår tidning Shih Tzu Bulletin fyra gånger per år och denna tidnings innehåll försöker vi göra så innehållsrikt som möjligt. Vi försöker täcka in de områden där en shih tzu kan delta – utställningar, rallylydnad, BPH m.m. - och vi ger naturligtvis även råd om hur pälsen ska skötas då vi har en långhårig ras.

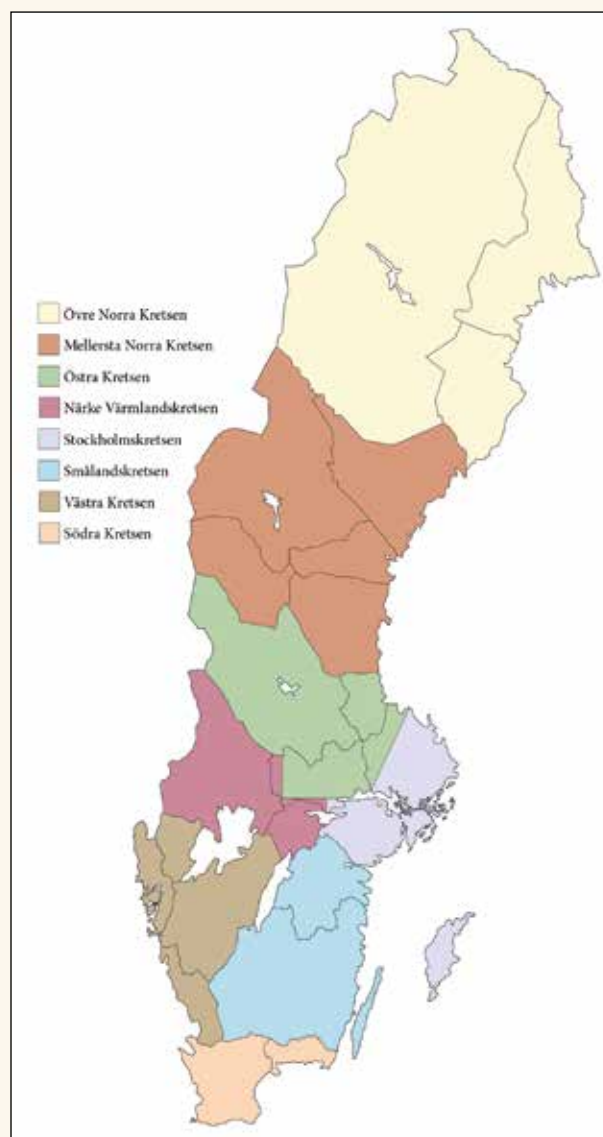
Vårt mål är att vara en transparent klubb gentemot våra medlemmar.

Vi har en styrelse som består av medlemmar från norr till söder och denna styrelse har möten en gång per månad. Våra styrelseprotokoll läggs ut på hemsidan.

Vi publicerar även samtliga kritiker från alla svenska utställningar på hemsidan samt minnesanteckningar från våra kommittéer – avelskommittén och utställningskommittén.

Samtliga kretsar har egna hemsidor där aktiviteter mm läggs ut och dessa sidor uppdateras av respektive krets.

Adressen till klubbens hemsida är www.shih-tzu.se

Historik

Tibet betraktas som rasens ursprungsland. Ursprunget skulle vara de hundar som hölls i de tibetanska templen och som de tibetanska buddisterna betraktade som heliga. Kännedomen om dessa hundar sträcker sig bakåt i tiden till 500 år efter vår tideräknings början. Efter 1583 grundades Manchu-dynastin (Ming-dynastins sista fästen föll 1644) och då brukade Tibets överhuvud Dalai Lahma ge exemplar av dessa heliga hundar som gåvor till de kinesiska kejsarna, som höll dem tillsammans med pekingsernas föregångare i det kejsarliga palatset.

Gamla kinesiska tavlor visar kortbenta hundar, klippta att likna lejon, som hade huvud med kraftigt skägg och mustasch dessutom helt olikt det slåthåriga pekinesehuvudet.

År 1908 besökte Dalai Lahma den kinesiska änkekejsarinnan Tz'u-hsi (Ci Xi) och gav ett flertal exemplar till henne. Tz'u-hsi dog dock samma år men hundarna fanns kvar i palatset. I och med att kejsardömet störtades 1912 minskade antalet personer vid hovet. Många hundar följde med de avskedade enuckerna och en större spridning utanför palatset blev följden.

Efter hand kom de hundar som föddes i Kina att fjärma sig från sitt tibetanska ursprung och därför har de som vill betrakta Kina som rasens ursprungsland inte helt fel.

När Miss Hutchins år 1930 återvände från

Kina till Irland, via England, hade hon med sig fyra små långhåriga hundar av en ras som i Peking kallades tibetansk lejonhund.

Två var hennes egna, Lungn Fu Ssu, en svartvit hanhund med bra huvud och något lös svans, vikt 6,6 kg, samt Mei Mei som tyvärr blev ihjälbiten strax efter karantänsvistelsen.

De andra två var Shu Ssa, en svartvit tik med mycket vitt, hon hade mer platt svans, mörka ögon och ett bra bett, vikt 5,4 kg samt Hibou, svartvit hanhund, lite lättare byggd och lite mer högställd än Shu Ssa. Han hade bra huvud och käke samt en bra svans som bars väl över ryggen, vikt 6,2 kg.

Dessa två hundar tillhörde General och Mrs Douglas Brownrigg som fortfarande var kvar i Peking men återförenades med sina hundar 1931.

Ungefär vid samma tid hade Colone och Mrs Eric Baily infört flera hundar av liknande typ från Tibets gränstrakter. Dessa hundar kallades Apso.

Snart bildades Apso och Lejonhundsklubben vilken vann Engelska Kennelklubbens erkännade som rasklubb. Emellertid visade det sig vid den första utställningen som hölls 1933 att där fanns betydande skillnader mellan Baileys och Brownriggs hundar.

Baileys hundar hade smalare skallar, längre nosar samt mindre ögon än Brownriggs och man insåg att det var frågan om två skilda raser.

Typen med rundare skalle, kortare nos och större ögon samt kortare ben kom så småningom att kallas shih tzu medan den lättare typen med längre ben, smalare skalle och längre nos kom att kallas lhasa apso.

Lugn Fu Ssu, Hibou och Shu Ssa lade grunden till kennel Taishan med ägare Lady Brownrigg.

Undefär samtidigt som dessa första shih tzu kom till England, förde Fru Kaufmann, maka till den danske ministern i Kina, med sig tre exemplar av rasen till Norden, dit hennes make hade fått förflyttning. Här registrerades hundarna som lhasa terrier. Dessa var Aidzo, svartvit hanhund född i Peking 1930, Leiza, brun tik född i det kejsrerliga palatset 1928, samt Schauder, svartvit tik född i Shanghai 1931. Först 1939 kom dessa hundar att registreras under rasnamnet shih tzu, då den Norska Kennelklubben vände sig till England beträffande rasnamnet.

Fru Kaufmann skänkte 1933 en svartvit son efter Aidzo och Schauder vid namn Choo Choo till drottningmodern i England. Denna hund användes ytterst sparsamt i aveln men kom ändå att få ett stort inflytande på rasen där, då han finns bakom nära nog alla engelska hundar av idag. Choo Choo hade överbett och lång nos. Fru Kaufmann ansåg att överbett var det korrekta bettet. Under 30-talets senare del kom ytterligare importer till England. Av dessa år det bara Tashi of Chouette från Canada, en vit och brun tik som förde in leverfärgen 1938, samt Ming från Kina, en bra svartvit tik 1939, som fått betydelse för rasens utveckling.

Andra linjer har dött ut, delvis beroende på att shih tzu-aveln nära nog upphörde i England under tiden för andra världskriget.

1939 köpte Mrs Garforth Bless, senare Mrs Widdrington, Mee-Na of Taishan, som blev stamtik i kennel Lhakang.

Under 1940-talet lade Astrid Jeppesen, Danmark grunden till sin välkända kennel Björnehalm. Till en början arbetade hon enbart med material som härstammande från Aidzo, Leidza och Schauder men så småningom med brittisk inblandning.

1948 kom en ny import från Kina till England genom Major-General Telfer-Smollett, en tik, Ishuh Tzu, mörk solid. Denna tik var den första som förde in de solida färgerna i både guld och svart.

Wuffles och Mai-Ting importerades 1948 respektive 1949 och lade grunden till Lung-hwa-linjen. Denna införlivades inte i den brittiska stammen förrän 1962.

Rasens första champion erhöll sin titel 1949 i Ta Chi of Taishan, en brun och vit tik, uppfödare och ägare Lady Brownrigg. Denna tik byggde på Lugn Fu Ssu, Hibou, Shu Ssa och Tashi of Chulette samt Aidzo och Schauder genom Choo Choo.

1950 startade kennel Antarctica, ägare Mr och Mrs K B Rawling. Kenneln byggde till en början på avkommor efter Lugn Fu Ssu, Hibou, Shu Ssa samt Ming.

Miss Elfreda Evans, framgångsrik pekineseuppfödare med kennelnamet Elfann lät 1952 betäcka sin shih tzu-stamtik Fenling of Yram, senare Elfann Fenling of Yram, med den svartvita pekingesen Philadelphus Suti T'sun of Elfann. Syftet var att förbättra rasen i vissa avssenden och detta skedde med den Engelska Kennelklubbens välsignelse. Intill fjärde generationen registrerades endast en tikvalp i varje generation, vilken återparades med en shih tzu. I fjärde generationen registrerades sex valpar, varav fyra gick vidare i aveln och förklarades som renrasiga shih tzu. Sannolikt finns idag nästan ingen shih tzu i hela västvärlden som saknar inslag av denna "Peke-Cross".

Samma år 1952 kom en import till England från Taiwan eller möjligen Hong Kong vid namn Hsi-Li-Ya, en tik som förde in ljusare gudton som föreföll mindre recessiv än den rödgula. Öppna näsborrar och bra pigment var även andra bra plustecken!

Flinthaugs Da-Wa var den första svenskägda shih tzu. Hon tillhörde friherre C. Leuhausen. Till färgen var hon lejongul med svart mask. 1950 ställdes hon ut första gången och var då fyra år gammal. Något senare ställdes hon ut igen och vid båda tillfällena erövrade hon både cert och CACIB.

Den första svenska shih tzu-uppfödaren etablerade sig 1951, genom kommandör och fru Anna Hauffman, kennel Shepherd. Det är kommandör och fru Hauffman som vi ska tacka för att shih tzu genom information i press och på annat sätt tidigt blev känd för en större allmänhet och inte bara för de som besöker utställningar. Kennelns två första shih tzu var dels tiken Lindevangens Choo Li, en import från Danmark som helt härstammade från Aidzo, Leidza och Schauder, samt hanhunden Wu-Lung Fengsao, med brittisk härstamning. Denna hund förde dock Choo Choo (S,S) på både fader och modersidan. I övrigt byggde han på Lung Fu Sssu, Hibou, Ssa samt Ming i botten.

En dotter till dessa två, Shepherd's Dangra-Tzu gav tillsammans med en solid svart hanhund GB Ch Shebo Shunde of Hungjao, som byggde på Lung Fu Ssu, Hibou, Shu Ssa, Ming och Ishu Tzu (som gett den solida färgen), bl a Shepherd's Shunde Twang.

Fru M Lindebegs kennel av Brogyllen började snart efter Hauffmans med importen Flinthaugs Lung-Toy en hanhund och tiken Flinthaugs Li-Tzu. De var från samma kull och en produkt av mor-son parning. Båda blev champions och gav flera fina avkommor.

Carl-Olov och Erna Ljungfeldt importerade år 1953 Björneholms Pippi, en tik som helt gick tillbaka på de tre norska hundarna (A, L, S) och de arbetade till en början endast med Björneholmshundar. 1959 importerade kenneln en svartvit hanhund Fu-Ling of Clystvale. Fu-Ling blev senare svensk champion. Denna hane var i sjätte led avkomma efter Pekinge-

sekorsningen och kom flitigt till användning i aveln här i Sveige och han producerade åtskilliga champions.

Vidare kom från Björneholmskenneln Dhondup och Samdup. Dessa var efter Fu-Chi of Elfann som på både fader- och modersidan företrädde Pek-crossen. På moderns sida fanns också Hsi-Li-Ya. Från dessa linjer kom en rad champions med eller utan inblandning av övriga svenska linjer.

1959 exporterade Kennel Jungfältets Jung Ming till Mrs Longden. Denna hund gick helt tillbaka på A, S, L och kan återfinnas bakom åtskilliga brittiska Champions. Han förde med sig ett underbart temperament, sundhet och stora pälsar i ljusa färger.

Nya kennlar med uppfödning av shih tzu kom till i ganska rask följd. Beldams, Mings Ceholms, Nanking, Rosengårdens och Marinas för att nämna de äldsta.

Andra importer till Sverige gjordes av kennel Larceng, ägare Evy Larsson, som från Danmark förde in Arsurk Wu-Tzung som blev Int & Nord Ch. Denna var efter Int Nord Ch Björneholms We-Ling (A, L, S) samt Isung Fu Ssu, Hibou och Shussa. Arsurk Princess Mi som blev S Ch var efter Björneholms Grims Ling (A, L, S) undan Hwa of Antarctica som hade Pek-crossen på faderssidan genom GB Ch Shebo Wen Yin of Lhakang.

Även en helbror till Wu-Tsung, Arsurk Wang Poo har haft inflytande i Sverige liksom även andra hundar från kennlarna Arsurk eller Larceng. Dessa linjer företräddes främst genom kennlarna Ah-Kamas, Shih Moon, Liliencron och Fossella och har givit upphov till flera champions.

En dotter till tidigare nämnda Lindevangens Choo-Li, Shepherd's Li-Phong (A, L, S) betäcktes med Wu Lung Fengsao. Kombinationen gav S Ch Shepherd's Si-Kiang. Denna tik kom att ägas av Marina Lindberg som med bl a denna startar kennel Brogyllen. Tillsammans med Ch Flinthaugs Lung Toy (A, L, S) faller S SF Ch Ting-Ling av Brogyllen ut (ägare av kennel Flinthaugs var Fru Heyerdahl i Norge). Med denna tik lägger Kris Sanberg grunden till kennel Beldam. Tillsammans med S Sh Fu Lling of Clystvale ger hon Int Nord Ch Beldams Fu-Mao-Thing. Från kennel Beldam kom åtskilliga Champions.

Thing-Ling av Brogyllen och/ eller Beldams Fu-Mao-Thing finns bakom åtskilliga kennlar såsom Tempelgården, Lundehill, Bymarken,

Lyckobringaren, La Mia och många fler som var och en under 1960-talet och framåt producerat en lång rad Champions. Detta tillsammans med S Ch Fu-Ling of Clystvale. Arsur eller Racing-linjerna, Björneholmslinjerna eller andra norska linjer (A, L, S), men även med brittiska, då fler importörer kommit till Sveige ofta med i huvudsak Lhakang – Elfann bakgrund.

I början av 1960-talet lägger Mr och Mrs Leadbitter grunden till kennel Greenmoss med i huvudsak Taisahn – Lhakang bakgrund.

Under 1970- och 1980-talet kommer en lång rad importörer. Av dessa skall i korthet nämnas Int Nord Ch Kurts Boy of Lansu med i huvudsak Lhakang – Elfann bakgrund. Int Nord Ch Greenmoss Titfer Tat (Greenmoss-Elfann-Lhakang). S Ch Whitethroat Jarvis med liknande härstamning. Dessa tre hanhundar, vars avkommor har dominerat både i aveln och placeringar i utställningsringarna under senare delen av 70-talet och hela 80-talet är importerade av Anita Berggren, kennel Anibes.

En annan import var Int Nord Ch Whitethroat Mr Wu, importerad av Eddie Engstrand, kennel Bellona. Mr Wu producerade bl a tillsammans med Jungfältets Ki-Li (e. Kurts Boy of Lansu u. Jungfältets Chi-Lai) Int Nord Ch Anibes X-tra Special Oliver, en hund som var sin tids vinstrikaste shih tzu och än idag har rekord i gruppvinster inom rasgruppen.

Under samma tid (70- och 80-talet) importerade Börre Hasle, kennel Boreas, flera hundar till Norge med likartad härstamning som de ovan nämnda.

Under senare delen av 80-talet och under 90-talet har ytterligare importörer förekommit från kennelarna Greenmoss, Keytor, Santosha, Bellakerne. Under senare tiden, från 2000 och framåt, har ytterligare importörer kommit från framför allt England, bl a från kennelarna Santosha och Tameron.

Några importörer har kommit från Irland, Canada och Ryssland och någon enstaka shih tzu från USA.

Under hela den tid rasen funnits i Sverige har det skett ett aktivt utbyte av hundar med Norge och Finland i bägge riktningarna samt även en del med Danmark.

I dagens stam av shih tzu i Sverige dominerar de brittiska linjerna men nivån på rasen har vuxit ikapp UK och numera håller Skandinaviska shih tzu mycket hög kvalitet i jämförelse med UK och kontinentala Europa.

Hur har då utvecklingen skett i Sverige?

Ända fram till mitten av 70-talet fanns inom rasen stora variationer vad gäller typ och storlek. Det var inte ovanligt med små huvuden, kläna käkar med dålig hakmarkering och saxbett. Underbett var dock det vanligast bettet. Inte sällan sågs högställda hundar med dålig välvning över revben och smala bröstorgar. Pälskvaliteten varierade mycket vilket även idag är något att vara observant på. På plussidan ska nämnas bra pigment, stora välformade ögon och ett bra temperament. Rörelserna var vanligtvis fria och flytande och med den karaktäristiska "flick-up" som särprägel.

Numera har rasen utvecklats till att blir mer enhetlig framför allt i typ men även i storlek. En förbättring har skett vad gäller huvud med bättre käkar med tydligare hakmarkering. Fortfarande ser vi smala käkar och där det ibland saknas någon tand. Vi har bland våra hundar idag oftast välformade mörka ögon som ger det rätta uttrycket.

Pälsarna är blandade och ska uppmärksammas men överlag är det mindre av den bomullsstruktur som var vanligare under tiden före år 2000.

Bröstorgarna har blivit bättre rundade och benstommen kraftfullare. Överarmarna har en viss böjning för att följa den rundade bröstorgen detta får dock inte överdrivas och tillsammans med något böjda underarmar påverkar det stabiliteten fram, vilket är viktigt att domare lär sig bedöma.

Rörelserna påverkas av framställ såväl som av övrig konstruktion och detta är något som be-

höver bedömas betydligt striktare då rörelserna är unikt knutet till shih tzu. Pälsen är ett skydd och en prydnad men ska inte ges möjlighet att gömma sämre konstruktion. Dessutom behöver många utveckla bakställen och därmed få mer kraft och tryck i "flick-uppen".

Vi har många med korta bröstben.

Använd händerna och "läs" av anatomin.

Uppfödare av shih tzu arbetar seriöst med att avla fram en shih tzu som i möjligaste mån är både exteriört sund och mentalt överensstämmer med den standare som vi nu närmare ska gå in på.

Tre utmärkta shih tzu av nordisk/engelsk typ.

Avelsarbete - Utdrag från RAS

Valpförmedling

Specialklubben för Shih Tzu har valpförmedling via hemsidan där uppfödare anmäler sina valpar vilka ligger ute i minst två månader.

Rekommendation för avel av shih tzu

Specialklubben för Shih Tzu har antagit nedanstående rekommendationer för avel av rasen.

Bibehållen genetisk variation

Aveln bör planeras så att förlusten av genetisk variation inte sker onödigt snabbt. Strävan bör vara att öka andelen reproducerande individer i beståndet.

Antal avkommor per avelsdjur

Hanhund får ha högst sex avkommor före två års ålder, om hanhunden parat två tikar kan antalet valpar vara högre. Det ska vara två olika tikar.

Det är viktigt att utvärdera avelsresultatet efter sin hanhund innan den används vidare.

Tikar får ha maximalt fem kullar under sin livstid.

Hanhundar rekommenderas max två kullar per år för att ha god överblick.

Den totala användningen av en hanhund får inte överstiga 5% på en 4-års period (man räknar bakåt i tid) vilket med dagens registrerings-siffror säger max 8 kullar under sin livstid, om antalet valpar i kullen är i snitt fem st.

Ingen hane bör ha mer än 40 valpar (ca 25%) under sin livstid under rådande registrerings-siffror, vilket kan innebära färre än 8 kullar under sin livstid.

Rekommendationer avelshane

Rasen hade 2020 en registrering av 196 valpar. Det föranleder SST:s avelskommitté att trycka extra hårt på hur hanhundar används i avel. För att bibehålla en frisk och sund ras krävs att det genetiska urvalet är så brett som möjligt. För få hanar i avel påverkar rasen på lång sikt då risk finns att barn och barnbarn figurerar för ofta i stamtavlan och därmed även påverkar inavelsgrad i framtiden. Dessutom är en överanvändning riskfylld då det kan visa sig att det finns genetiska defekter som gör stor skada på avelsmaterialet. Det påtalades även på avelskonferensen 2018 en rädsla för att samma hanar används för ofta. För att komma tillrätta med att enstaka hanar används i allt för hög grad har avelskommittén kommit fram till följande.

Hanhund bör ej användas i avel före ett års ålder. Man ska beakta att både hanhund och tik (se särskilda regler) som används i avel ska

vara mogen både mentalt och fysiskt.

Minimerad inavelsökning

Inavelsgraden ska vara lägre än 6% (SKK rekommendation) SST rekommenderar under 2,5% för att bibehålla en bred avelsbas med låg inavelsgrad. År 2020 låg inavelsgraden på 2% i rasen.

Med dessa rekommendationerna i minnet bör man i högre grad tänka på vilka tikar man lånar ut sin hanhund till eftersom det innebär begränsningar.

Enligt SKK:s rekommendation ska alla hundar av brachycefal (trubbnosig) ras ha ett veterinärintyg innan första parning. Det ska läggas särskild vikt på andning, näsborrar och svalg. Tills vidare används vanligt veterinärintyg tills SKK:s särskilda blankett är klar.

Dessa rekommendationer bör följas och är till stor del synkroniserade med rekommendationer som gäller i Finland ShihTzu RY. De flesta raser har i sitt RAS liknande rekommendationer.

Dessa rekommendationer gäller för användandet av hanar till tikar i Sverige. Parningar med utländskt registrerade avkommor berör inte den svenska shih tzu-aveln.

Statistik över hur dessa rekommendationer följs kommer att publiceras i Bulletin nr 1 varje år. All information är offentlig och kan läsas på SKK avelsdatabas där man också kan kontrollera att tilltänkt hane inte överanvänds. Vid frågor eller om man behöver hjälp med att läsa ut statistik går det bra att vända sig till avelskommittén.

Endast friska djur används i aveln

Endast mentalt och fysiskt friska djur används för avel.

Djur som innehar hög risk för att nedärva defekter och sjukdomar ska inte användas i avel.

Exteriöra krav

Avelsdjuren ska ha erhållit minst very good i kvalitetsbedömning på officiell utställning. Tikar som förlösts med kejsarsnitt bör ej användas i avel igen.

Etiska rekommendationer

Parning av tik och hane.

Enligt Jordbruksverket får tik ej paras före 18 månaders, men SST anser att tik ej ska paras före två års ålder p g a psykisk och fysisk mognad, för att klara av att fostra en valpkull. Enligt SST ska en hane ej gå i avel före 12 månaders ålder, detta för att han ska ha uppnått en viss mognad och även ha möjlighet att stäl-

las ut i officiell klass på utställning. SST kräver minst "excellent" på båda föräldrarna för att få valphänvisning genom klubben.

RD (Renal Dysplasi)

Fortsatt arbete enligt hälsoprogram. Det är relativt få nya fall redovisade. Tillkommer här SKK:s rekommendation att båda föräldradjuren till känt RD-fall ska tas ur avel

Navelbräck

Fortsatt arbete med att minska frekvensen genom selektiv avel. Det är svårt att få ett grepp om hur vi lyckats i den här frågan. I de fall navelbräck är stort och utskjutande rekommenderas att detta noteras i kritiken.

Tänder

Avla på sund tandstatus samt värna om skillnaden mellan insisiver och hörntänder. En del av detta går att följa genom kritiker på utställningar, men där nås bara en liten del.

Målsättning

- Sträva efter en så obesläktad kombination som möjligt och försöka ta ner inavelsgraden till 2,5 procent.
- Bredda avelsbasen för att bibehålla en frisk och sund shih tzu utan att ge avkall på den standard vi har idag.
- Att begränsa varje hanhunds användning till max 20 kullar under en femårsperiod.
- RD; fortsatt arbete enligt hälsoprogram.
- Navelbräck; fortsatt arbete med att minska frekvensen genom selektiv avel.
- Tänder; avla på sund tandstatus samt värna om skillnaden mellan incisiver och hörntänder.

Våra arbetsverktyg

Information via SST:s klubbtidning, hemsida och Facebook. Utskick av medlemsenkäter, öka intresset för genetik, uppmuntra och planera för att ha avelsträffar samt ge medlemmarna möjlighet till fri debatt i SST:s klubbtidning Bulletin samt på Facebook.

Shih tzu blir normalt gamla och uppnår i vissa fall ålder över 15 år men mest vanligt är 12-14 år.

STANDARD FÖR SHIH TZU

FCI-nummer 208 FCI-standard på engelska publicerad 2017-10-09

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2017-08-22

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2018-01-22

Ursprungsland/ hemland: Tibet (Kina)

Standardansvar: Storbritannien

Användningsområde: Sällskapshund

FCI-klassifikation: Grupp 9, sektion 5

Bakgrund/ändamål

Standard: Folk tenderar att blanda ihop shih tzu med lhasa apso men det finns några mycket tydliga skillnader. Shih tzu kommer ursprungligen från Tibet men det är i Kina den utvecklades där hundar som denna levde i de kejserliga palatsen. Då Kina blev republik 1912 kom några av rasens företrädare till västerlandet även om den första noterade importen till Storbritannien inte skedde förrän 1931. Shih tzu erkändes som en egen ras skild från övriga orientaliska raser 1934 och registrerades som egen ras hos engelska kennelklubben 1940 med rätt att erövra certifikat från och med 1949. Rasens krysantemumliknande utseende i huvudet är mycket tilltalande och kommer sig av det uppåtväxande håret på nosryggen.

Helhetsintryck

Standard: Shih tzu skall vara en stadigt byggd hund, rikligt bepäl-sad, men utan överdrift, med tydligt stolt hållning och ett krysantemum-liknande ansikte.

Kommentarer: Redan vid det första ögonkastet skall den rektangulära formen framgå. Det är bröstkorgen som skall vara lång, ej länden. Varje tecken på kvadratiskhet eller högställdhet är ett klart fel.

Den korrekta profilen skapas av att huvudet och svansen bildar varsin båge i någorlunda jämnhöjd. Shih tzu skall dessutom vara en låg- och bredställd hund, välkroppad med stor volym i bröstkorgen. Detta i lagom kombination med elegans och flytande rörelser.

Standarden tillåter stora viktvariationer, vilket kan ac-cepteras så länge rastyp och proportioner bibehålles.

Könsprägel är viktig, men ej avhängig av storlek.

Balanserad shih tzu med utmärkta proportioner, dessa visar rasens stolthet och den rätta arrogansen.

Viktiga måttförhållanden

Standard: Avståndet mellan manken och svansroten skall överstiga mankhöjden.

Uppförande/Karaktär

Standard: Shih tzu skall vara intelligent, livlig och alert, vänlig och självständig.

Kommentarer: Temperamentet är en mycket viktig del av helhetsintrycket. Shih tzu skall möta sin omvärld med vänlighet och lugn. Under inga omständigheter får skygghet eller aggressivitet accepteras. Den stolta hållningen och det arroganta uttrycket är också viktiga ingredienser hos rasen.

Två utmärkta hanar med tydlig könsprägel och det unika uttrycket för rasen.

Huvud

Standard: Huvudet skall vara brett och runt, med brett placerade ögon. Det skall vara försett med ymnig päls och ha välutvecklat skägg och mustascher. Håret på nospartiet skall växa uppåt och ge huvudet ett tydligt krysanthemliknande utseende. Pälsen får inte störa hundens möjlighet att se.

Kommentarer: Huvudets storlek skall vara i proportion till hunden i övrigt. Pannan skall vara hög, bred och väl välvd för att få det djupa och väl markerade stopet. Skallens form skall från stop till skallbas och från öra till öra vara rund.

Kinderna skall vara väl utfyllda. Ansiktet skall vara brett och öppet, med ögonen placerade brett isär. Ögonen har en frontal placering, precis som hos en människa, vilket innebär att hunden tittar rakt på betraktaren. Varje tecken på smalt eller toppigt huvud är fel. Tunt, snipigt och ej utfyllt nosparti är fel. En sluttande panna som förtar stopets markering, är fel. För svag haka är ett ganska vanligt fel på rasen och bör uppmärksammas. För att rätt bedöma ett huvud på en shih tzu är det viktigt att man verkligen använder händerna och känner efter noga. Man kan nämligen göra en hel del förändringar med hjälp av tofsuppsättningar, t ex att fylla tofsen med urkamrad underull!

Notera vikten av könsprägel i huvud och uttryck.

Vackra välformade huvuden med öppna ansikten. Tik, till vänster och hanar till höger.

Skallparti - Stop

Standard: Stopet skall vara tydligt markerat.

Ansikte - Nostryffel

Standard: Nostryffeln skall vara svart, men mörkt leverfärgad på leverfärgade hundar eller hundar med leverfärgade tecken. Nostryffelns översida skall ligga i linje med eller under nedre ögonkanten. Nostryffeln skall vara i linje med nosryggen eller med nostippen svagt uppåtsvängd. Nedåtsluttande nostryffel är högst oönskad. Näsborrharna skall vara väl öppna. Knipta näsborrar är absolut inte önskvärt.

Kommentarer: Tryffeln skall ha god höjd och bredd och dess placering är avgörande betydelse för det orientaliska, lite arroganta uttrycket. Hunden får inte ha trånga näsborrar.

Utmärkt bredd i nosparti med väl öppna näsborrar och jämnt pigment.

Ansikte - Nosparti

Standard: Nospartiet skall ha god bredd, vara kort och fyrkantigt, med horisontell eller något uppåtriktad, bepälsad nosrygg, som inte får vara rynkig. Noslängden skall vara ungefär 2,5 cm, mätt från nospetsen till stopet. Pigmenteringen på nospartiet skall vara så jämn som möjligt.

Kommentarer: Nospartiet (och här menas hela nosens front) skall vara fyrkantigt, brett och väl utfyllt. Hakan måste vara så markerad och bred att den balanserar nospartiet, som i profil skall ha en rak linje från tryffelns överkant till hakan. Läpparna skall mötas jämnt. Nosen skall vara kort, dess längd måste sättas i proportion till resten av huvudet.

I nospartiets pigmentering ingår ögonränder och läppar. Pigmenteringen skall vara obruten.

-
Ansträngd ljudlig andning orsakad av brakycefali och ett alltför litet huvud (vilket ger för litet utrymme för de övre luftvägarna) för kort nos och/eller knipta näsborrar. Se appendix 2, Bedömning av andningsbesvär – SRD. Leta efter hundar med sund andning.

Ansikte - Läppar

Standard: Läpparna skall vara jämna.

Ansikte - Käkär/tänder

Standard: Käkarna skall vara breda med ett svagt underbett eller tångbett.

Regjär bredd på käkar med tydliga hörntänder.

Kommentarer: Av allra största vikt är att käken är av tillräcklig bredd, som ger god plats för 6 incisiver och att hakan är väl markerad.

Ett incisivbortfall kan betraktas som ett lindrigt fel, under förutsättning att käken är bred. Även ett oregelbundet bett kan accepteras om käken är bred.

I praktiken har de flesta shih tzu underbett. Idealet är ett obetydligt underbett, men ganska stora underbett kan accepteras. Dock får inte så stora underbett tillåtas att hunden inte kan stänga munnen utan att tänder och tunga syns. Saxbett och överbett är ett allvarligt fel.

Dåligt utvecklade hörntänder bör uppmärksammas. Det skall vara en klart markerad skillnad mellan hörntänder och incisiver. Avsaknad av hörntand är ett allvarligt fel.

Smala käkar är ett allvarligt fel.

Smal underkäke med bristfällig tandstatus.

Leta efter sund andning och korrekta huvudproportioner, ögon, käkar och tänder – SRD.

Ansikte - Ögon

Standard: Ögonen skall vara placerade brett isär. De skall vara stora, mörka och runda, men inte utstående. Uttrycket skall vara vänligt. Hos leverfärgade hundar eller hundar med leverfärgade tecken är ljusare ögon tillåtna. Ögonvitorna får inte synas

Kommentarer: Ögonen skall ge ett varmt och vänligt uttryck. Det är att föredra ett öga där den synliga delen fylls av den mörkt pigmenterade irisen, när hunden ser rakt fram. Ögonlockskanterna skall vara fullt pigmenterade. Leverfärgade hundar får ha ljusare ögon och pigment. Små, tättsittande eller mandelformade ögon är liksom en stirrig blick ett allvarligt fel.

-
Överdrivet utstående ögon disponerar för skador. Se appendix 3, Ögonproblem. SRD.

Ung shih tzu med mörka väl isär placerade ögon.

Ansikte - Öron

Standard: Öronen skall vara ansatta något nedanför hjässans högsta punkt. De skall vara stora, långa och bäras hängande. Öronen skall vara så rikligt pälsbeklädda att de ser ut att blanda sig med pälsen på halsen

Kommentarer: Öronen får inte vara högt ansatta, utan skall bidra till huvudets runda form.

Öron som är idealiskt placerade.

Hals

Standard: Halsen skall vara välproportionerlig och vackert välvd. Den skall vara av tillräcklig längd för att bära huvudet stolt.

Vacker resning med utmärkt halsisättning.

Kommentarer: Det är viktigt att halsens längd balanserar svansens höjd för att ge den korrekta siluetten. Överdrivet långa halsar på en shih tzu är inte önskvärt, halsens form är dock mycket väsentlig. Rasen har ett kraftigt huvud och halsen måste därför vara stark och muskulös.

Förutsättningarna för en korrekt burens hals är att skuldra och överarm är väl tillbakalagda samt att hunden har ett välutvecklat förbröst.

Halsen skall mjukt övergå i manke och rygg och får aldrig någonsin bilda en skarp vinkel mot rygglinjen.

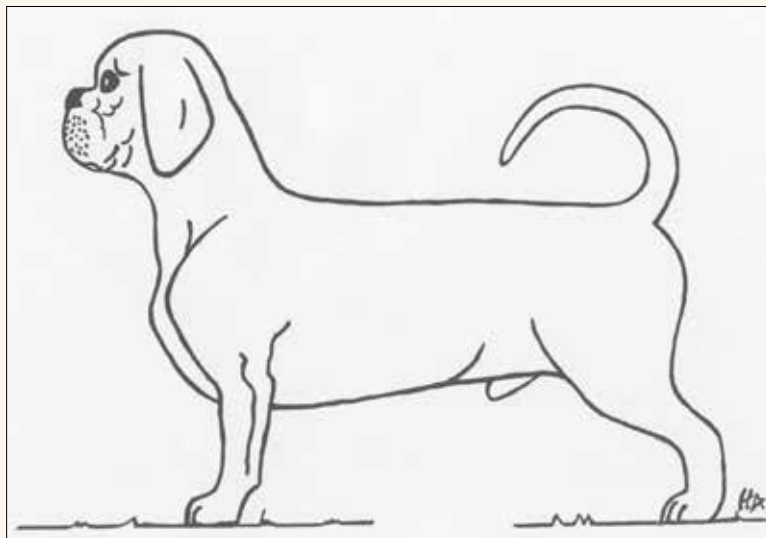
Kropp - Överlinje

Standard: Överlinjen skall vara plan.

Kropp - Ländparti

Standard: Ländpartiet skall vara kort och stadigt.

Kommentarer: Ländpartiet (avser avståndet från sista revbensparet till höftbenet) skall vara kraftigt och väl-musklat.

Idealiska proportioner med utmärkt djup och längd i bröstkorg.

Kropp - Bröstkorg

Standard: Bröstkorgen skall vara bred och djup och väl nedsänkt mellan frambenen.

Kommentarer: Avståndet mellan manken och bröstkorgens undersida skall utgöra ca 2/3 av den totala mankhöjden.

Bröstkorgen måste vara av tillräcklig längd, detta innefattar även bröstbenet.

Vi har inom rasen många hundar med korta bröstben.

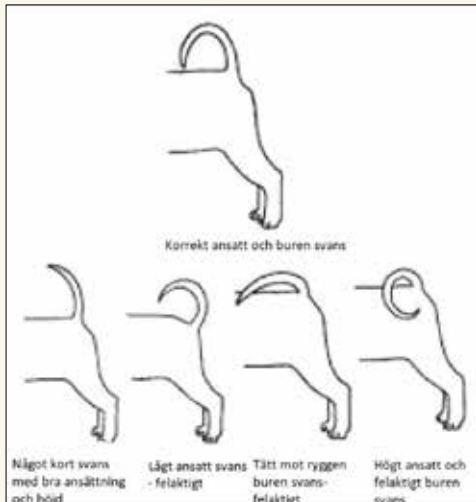
Förbröstatet skall vara väl utvecklat.

Bröstkorgen skall vara väl rundad men varken rund eller tunnformad. En flat eller grund bröstkorg är felaktig.

Den skall vara djup och nå till strax nedanför armbågen.

Svans

Standard: Svansen skall vara högt ansatt, glatt buren i en båge över ryggen samt rikligt hårbeklädd. Den skall bäras ungefär i jämnhöjd med skallen för att ge en balanserad helhetskontur.

Kommentarer: Svansen skall vara tillräckligt lång. Den får ej bryta en tänkt lodlinje bakom sittbenen. Svansen skall vara högt ansatt och bäras uppåt – framåt. En korrekt buren svans skall harmoniera med huvudets läge så att den rastypiska silhuetten uppstår.

Lågt ansatt eller vid sidan rullad svans är ett allvarligt fel. En platt på ryggen liggande svans är fel. Valpar och unga hundar bär ofta svansen rakt upp eller flaggande. Dessa svansar blir ofta de mest korrekta på hunden som vuxen och bör ej föränleda kritik.

Vuxen hane, solid golden färg. Utmärkt balans mellan huvud och svans.

Valp som visar en högt buren vacker svans med korrekt isättning.

Extremiteter - Framställ - Skulderblad

Standard: Skuldrorna skall vara strama med väl tillbakalagda skulderblad.

Kommentarer: Skuldra och överarm skall ligga fast an intill kroppen.

En svag böjning av överarmen måste tillåtas med tanke på bröstkorgens bredd.

Armbågarna skall ligga fast an intill kroppen.

Mellanhanden får inte vara för vek, vilket skall bedömas när hunden är i rörelse.

Mycket böjda framben med kraftigt böjda underarmar samt vridna mellanhänder skall givetvis betraktas som ett allvarligt fel.

Extremiteter - Framställ - Underarm

Standard: Frambenen skall vara korta och så raka som möjligt. Dock skall de vara anpassade till den breda, nedsänkta bröstkorgen. Frambenen skall ha kraftig benstomme och god muskulatur.

Kommentarer: Benen får dock inte bli så korta att de typiska rörelserna går förlorade. Hunden skall stå stadigt med frambenen väl under kroppen. Tassarna skall peka rakt fram och hunden skall stå på hela tassens och inte på klospetsarna.

Extremiteter - Framställ - Framtassar

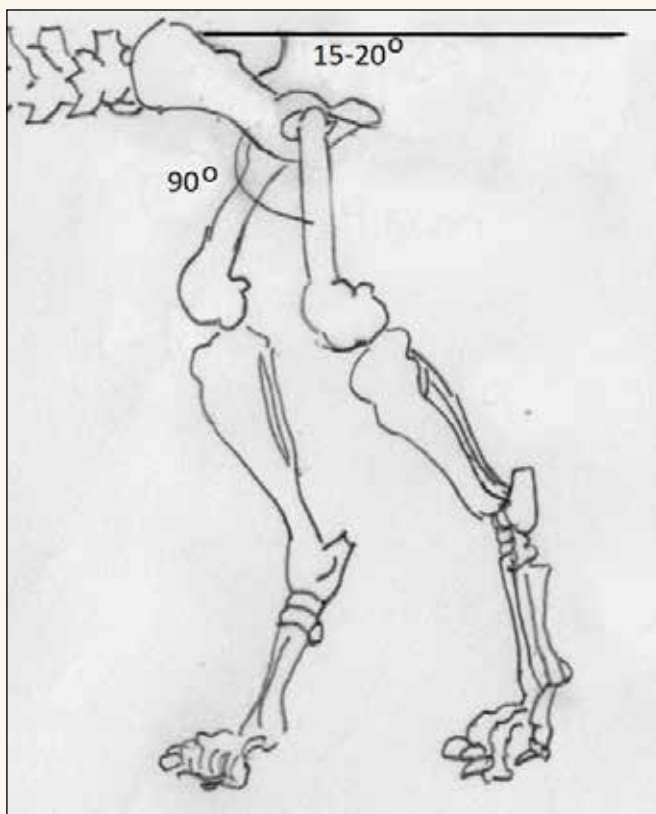
Standard: Framtassarna skall vara runda, fasta och väl bepälsade.

Kommentarer: Tassarna skall vara riktade framåt. Shih tzu skall ha stora samlade tassar. Önskvärt är välpigmenterade trampdynor

Extremiteter - Bakställ - Helhet

Standard: Bakbenen skall vara korta och muskulösa med kraftig benstomme. Benen skall bakifrån sett vara raka.

Kommentarer: Bakstället skall vara brett och kraftigt. Bakbensvinklingen skall vara i balans med frambensvinklingen. Korset skall vara brett, välutvecklat och lätt sluttande. Knät skall vara väl vinklat, hasen lågt ansatt och mellanfoten kort.

Väl-vinklat bakställ.

Utmärkt bredd i bakställ med låga hasor.

Extremiteter - Bakställ - Lår

Standard: Låren skall vara väl rundade och muskulösa

Extremiteter - Bakställ - Baktassar

Standard: Baktassarna skall vara runda och fasta med tjocka trampdynor. De skall vara väl bepälsade.

Kommentarer: Sporrar kan förekomma.

Rörelser

Standard: Rörelserna skall vara stolta och jämnt flytande. Frambenen skall sträckas väl framåt. Bakbenen skall ha ett kraftigt påskjut, varvid hela trampdynan skall synas.

Kommentarer: Shih tzu är en av de raser som skall ha ett flytande rörelseschema med en kraftig bakbensdrive, en sk "flick-up".

Rörelserna skall vara harmoniska och kraftfulla. Hunden skall bära huvudet stolt i rörelse även på löst koppel. (Det ser ut som om den rör sig utan ansträngning).

Den skall ta långa och balanserade steg varvid benen sträcks ut framför och bakom hunden. Vid ett ökat tempo centreras rörelserna.

Ryggen skall ligga still och vara fast och stram i rörelse. Avvikelse från de för shih tzu-typiska rörelserna beror ofta på felaktiga kopplingar mellan bälens olika delar eller på felaktiga vinklar.

Styltiga och trippande liksom tunga, rullande rörelser är ej karakteristiska.

Shih tzu är en aktiv och rörlig ras och det är viktigt att den är välmusklad. En välutvecklad muskulatur är också en förutsättning för att hunden skall kunna röra sig med de kraftfulla flytande rörelser som standarden kräver.

Shih tzu skall vara välvinklade såväl fram som bak. Rak, brant skuldra och kort överarm är fel och vanligt förekommande.

OBS! En outvecklad bröstorg kan vara anledningen till att överarm och armbåge inte ligger fast an intill kroppen. Lösa armbågar är ett fel.

Brant kors med åtföljande lågt ansatt svans och trippande rörelser är ett allvarligt fel.

Ett trångt bakställe är fel. I kombination med dålig bakbensvinkel och en lång has är det ett allvarligt fel.

Standarden säger att benen på grund av hårriktning skall verka kraftiga. Då rasen i förhållande till sin ringa mankhöjd har en kraftig benstomme och tyngd, blir slutsatsen att benen skall vara kraftiga och muskulösa.

Bilderna visar utmärkta rörelser på shih tzu från olika sidor. Uppmärksamma sidorörelserna där framsteget har en utmärkt marktäckning.

Päls - Pälsstruktur

Standard: Täckhåret skall vara långt och tätt. Underullen skall vara måttlig och inte ullig. Pälsen får inte vara lockig men svagt vågig tillåts. Pälsen på huvudet får inte störa hundens möjlighet att se. Det är kraftigt rekommenderat att det kraftigare håret på huvudet binds upp utan utsmyckning. Päslängden får inte begränsa hundens rörelser

Kommentarer: Shih tzu skall ha en dubbel päls. Pälsens struktur skall vara sådan att det klart framgår vad som är täckhår och vad som är underull.

Stor vikt skall fästas vid att pälsen är dubbel, har glans och liv samt är så rak som möjligt.

Det krysantemumliknade utseendet ser man bäst hos valpar.

På unga shih tzu kan pälsen ge ett något "ulligt" intryck, vilket inte är önskvärt hos den vuxna hunden.

Utan tvekan är en shih tzu med golvlång päls en vacker syn, men detta får ej förblinda så att eventuella felaktigheter mot rasstandardens förlåtes.

Jämn och djup golden färg med lyster och korrekt struktur på täckhår. Nedan: shih tzu tik med korrekt struktur på pälsen.

Päls - Färg

Standard: Alla färger är tillåtna. Hos flerfärgade hundar är det mycket önskvärt med vit bläs i pannan och vit svanspets.

Kommentarer: Vi är så lyckligt lottade inom rasen att alla färger är tillåtna och därmed skall de bedömas likvärdigt. Färgen får inte vara avgörande vid kvalitets- eller konkurrensbedömning, ej heller storlek på eller fördelningen av vita tecken.

Hundar som är enfärgade eller har ojämn teckning i ansiktet skall studeras noga, då det kan vara svårt att uppfatta uttrycket vid en första anblick.

Helt enfärgade hundar kan även vilseleda i proportionsbestämningen vid en första anblick.

Solid svart och solid golden med mörk ansiktsmask. Till vänster svart vit hane med utmärkt djup i den svarta färgen.

Fem valpar med fyra olika färgställningar. Betänk att alla färger är tillåtna.

Storlek/vikt - Mankhöjd

Standard: Mankhöjden får inte överstiga 27 cm. Typ och raskarakter är av största betydelse och får under inga omständigheter offras för enbart storlek.

Kommentarer: En hund som ligger upp emot max mankhöjd, måste också ligga i närheten av den högsta viktgränsen för att få rätta proportioner. En hund på 4,5 kg måste också ha en motsvarande låg mankhöjd.

En högställd och luftig hund är ett allvarligt fel. Det bör dock påpekas att rasen heller inte får bli så kortbent och tung att hundarna blir klumpiga och orörliga. OBS! Könsprägel är inte lika med storlek.

Storlek/vikt - Vikt

Standard: 4,5 till 8 kg. Idealvikt är mellan 4,5 och 7,5 kg

Kommentarer: Idag ligger vikten ofta i högre delen av intervallet och kan även i vissa fall nå upp mot 8.5 kg

Fel

Standard: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

Standard:

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota bene

Standard: Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Standard: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Bilderna visar utmärkta shih tzu med typvariationer väl inom den gällande FCI standarden.

SÄRSKILDA RASSPECIFIKA DOMARANVISNINGAR (SRD)

I rasen förekommer riskområden som:

1. Andning:

Ansträngd ljudlig andning orsakad av brakycefali och ett alltför litet huvud (vilket ger för litet utrymme för de övre luftvägarna) för kort nos och/eller knipta näsborrar.

Se appendix 2, Bedömning av andningsbesvär.

2. Ögon:

Överdrivet utstående ögon disponerar för skador.

Se appendix 3, Ögonproblem.

3. Käkar och tänder:

Smal underkäke med bristfällig tandstatus. Leta efter sund andning och korrekta huvudproportioner, ögon, käkar och tänder.

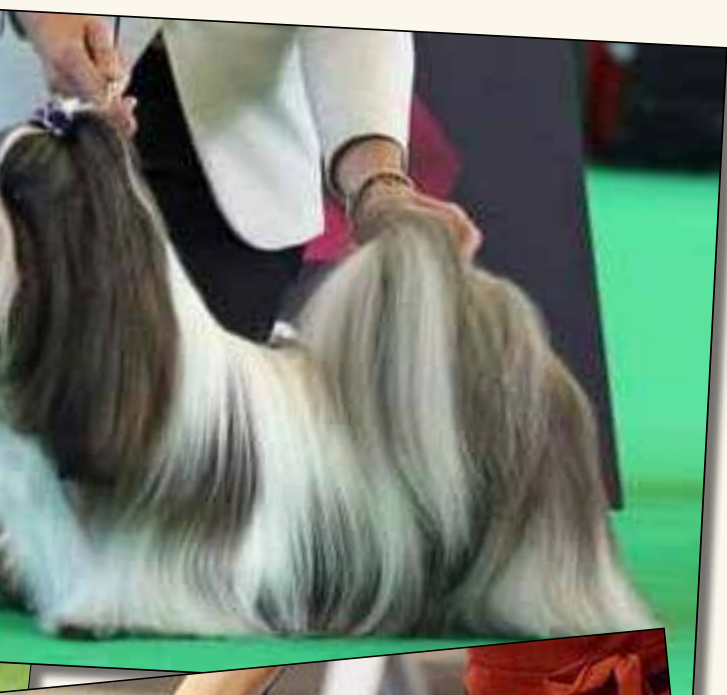
SRD (Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar) är ett program framtaget för domare som ett verktyg att hålla hundars hälsa under kontroll på utställningar. Varje domare har

att följa dessa domaranvisningar. Domare ska för varje utställning fylla i en utvärdering på rasen. Dessa tillsänds sedan specialklubben för egen kontroll.

Material med SRD finns hos SKK på adresserna:

www.skk.se/utstallning/funktionarsinfo/exteriordomare/srd/

www.skk.se/globalassets/dokument/utstallning/sarskilda-rasspecifika-domaranvisningar-a7.pdf

Utdrag ur det uttalande som SKK gjorde 2016 med rubriken **Strategier med anledning av ökad kunskap om andningsrelaterade hälso- problem hos kortskalliga hundar.**

Uttalande

- Det är aldrig förenligt med Djurskyddslagen och SKK:s grundregler att till avel använda djur med kliniska problem som kan förknippas med kortskallighet.
- För att minska förekomsten av hälsoproblem som kan förknippas med kortskallighet måste avelsurvalet ta större hänsyn till de generella parametrar som påverkar andningsförmågan såsom vidden på näsborrar, nosens längd, bredd och djup, utrymmet i mun och svalg, luftstrupens bredd och fasthet, bröstorgans volym samt rasspecifika förhållanden.

Åtgärder

- a) Premiera och prioritera friska hundar med mindre utpräglad kortskallighet i avelsarbetet för att minska hälsoproblemen i aktuella raser med beaktande av korrekt rastyp.
- b) Utöka utbildning av uppfödare, utställningsdomare och veterinärer i bedömningen av hundars lämplighet för avel med hänsyn till parametrar som påverkar andningsförmågan.

